

staae mig. Jeg siger, at der tilbydes Andeel i en stor Capital, og det er jo virkelig Tilfældet; thi, lad os see, hvad nærværende Anstalt virkelig eier. De Mænd, der have bestyret den, have faaet stor Erfaring og ere komne i Besiddelse af en stor Forretningsdygtighed i den Række af Aar, hvortil de have haat med Anstaltens Anliggender at gjøre; men alt dette kunne vi gjerne kalde en sammenparet Capital. Fremdeles eier Anstalten en stor Reseruefond, som jo ogsaa kan komme paa en Maade, kan jeg gjerne sige, de arbejdende Classer tilgode, idet den bliver den første Garanti for den nye Livsforfikkingsanstalt af 1871. Vi maae altsaa være saavel den høitærede Finanzminister som det ærede Medlem, der sidst talte, taknemmelige for den Udholdenhed, med hvilken de have arbejdet for at skaffe en saadan Anstalt tilveie, som kan komme de mindre Bemidlede tilgode. Det er allerede nævnet af den ærede Folkethingsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), at dette Lovforslag har gjenneaaet en saa udførlig Drøftelse i det andet Thing, at der er meget Lidt tilbage, som ikke er besvaret, saa at vi ikke behøve at gaae videre ind i det Enkelte. Jeg skulde for mit Vedkommende heller ikke have Noget imod at tage Lovforslaget, som det foreligger, i al Fald vilde jeg meget hellere gjøre det, end jeg vilde have, at det ikke skulde blive til Lov i nærværende Samling. Dette forhindrer jo imidlertid ikke, at der gjerne kunde være smaa Enkeltheder, som man kunde ønske anderledes. Der har, som bekendt, i det andet Thing været stor Strid, om man skulde have de pligtige Interessenter i een Afdeling og de ikke pligtige i en anden, og det endte, saavidt jeg forstaaer, med en Overenskomst, som i Grunden er udtrykt i § 21. Med denne Overenskomst kan jeg være meget vel tilfreds, thi skjøndt jeg nok seer, at man har sammenblandet baade pligtige og ikke pligtige Interessenter, saa bliver dog Bogføringen eller Regnskabet ført hver for sig, og skulde Erfaringen i Tiden vise, at disse Classer ikke kunne være sammen, saa kan man naturligviis adskille dem. Jeg mener derfor ikke, at der er noget Særligt at indvende dertil. Na-

turligviis kan man, som det ogsaa blev bemærket i det andet Thing, sige, at da Embedsmændene ifølge Loven af 5te Januar 1851 skulle forsikre deres Enker, saa kom der jo derved mange mindre gode Liv ind i Anstalten, men paa den anden Side er der ogsaa blevet fremhævet, at der bliver Mange forsikrede, som ellers ikke vilde være blevne det, paa Grund af at der habes Udsigt til, at de mullig kunde leve i kortere Tid, altsaa kunne disse Ting maaskee veie noget op imod hinanden, i al Fald har man et stort Gode i Statens Garanti, i den store Reseruefond, den store Forretningsdygtighed og i den Erfaring, der er samlet og opsparet i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842, som altsaa kommer det nye Selskab til Gode. Det er saa vigtige Ting, som gjøre, at man nok kan være tjent med at tage imod Loven, selv om man ogsaa skulde komme til at yde lidt større Tilskud paa Grund af de pligtige Interessenter, hvilket iøvrigt ingenlunde er afgjort. Der kan vel være enkelte Ting, som man kunde være mindre tilfreds med, men først vil jeg nævne enkelte Ting, der ere i Loven, og som jeg ikke kan Andet end yde min fuldeste Anerkjendelse. Der er for det Første det, som den ærede Folkethingsmand sidst udtalte, at Anstalten maa være let tilgængelig; dette forekommer mig ialfald i een Henseende at være fleet Fyldest, idet de, der ønske at forsikre sig, ikke mere behøve at betale Løgen Noget for Udstedelsen af Attesten, og haa saar Betalingen fra Anstalten. Derved opnaaes to Ting, haade, at man faaer en meget flirere Attest, og fremdeles, at de, som vi nu maae vente ville træde ind i Anstalten, de mindre Formuende, blive frie for denne Udgift, og det er i Reglen jo heller ikke Folk, der holde Huuslæge. Saa længe det var mere velstaaende Folk, der havde Huuslæge, som traadte ind i Anstalten, saa kunde man vente, at de kunde faae Attest uden Betaling, men naar vi nu tænke os, at det er mindre bemidlede Folk, der træde ind i den, saa forekommer det mig, at det er et stort Gode, der ydes, at de kunne faae Attest uden Betaling. Fremdeles er det ogsaa meget heldigt med Hensyn til Præmien, at en Mand